

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 06 Aralık 2021
Sayı: 1981

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi ve gerekçesi ilişikte sunulmuştur.

Gereğini saygılarımla arz ederim. 17.11.2021

Av. Mahmut TANAL
İstanbul Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI		
Tali Komisyon	İnsan Haklarını İnceleme	
Esas Komisyon	Adalet	
Tarih: 7 Aralık 2021		Esas No: 2/3997

T B M M KANUNLAR ve KARARLAR BSK.LİĞİ
06 Aralık 2021
Numara:

TBMM GENEL EVRAK
06 Aralık 2021
No. 923418
EBYS'ye AKTARILMIŞTIR

GENEL GEREKÇE

Nefret suçlarının mağdurları sahip oldukları değiştirilemez nitelikteki; cinsiyet, ırk, dil, din, mezhep, felsefi inanç, renk, cinsel yönelim, cinsel kimlik, sosyal veya etnik köken, bedensel engel, zihinsel engel, sosyal veya etnik köken, ulusal bir azınlığa mensupluk, siyasal veya diğer kanaatler gibi belirli bazı özellikler nedeniyle işlenen suçun hedefi olmaktadır. Nefret suçu sadece mağduru değil onun kendisini birlikte tanımladığı grubu da derin bir şekilde etkileyen sonuçlar doğurur, mağdura ve ait olduğu gruba toplumda kabul edilmedikleri mesajını vererek halktan soyutlanmasına neden olur. Nefret suçlarının bireysel mağdurun yanı sıra çok daha geniş bir hedef kitlesinin olması bu sonuçların toplum üzerindeki etkisini derinleştirir.

Anayasamızın 10. maddesinde herkesin dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetmeksizin kanun önünde eşit olduğu güvence altına alınmıştır. Benzer şekilde 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 3. maddesinde de adalet ve kanun önünde eşitlik ilkesi koruma altına alınmıştır.

Kanunlarımızda nefret suçları özel olarak düzenlenmemiştir. Her ne kadar 2014 yılında 6529 sayılı Kanunla TCK'nın 122. maddesinin "Ayrımcılık" olan madde başlığı "Nefret ve ayrımcılık" olarak değiştirilmiş, "nefret nedeniyle" ifadesi metne dâhil edilmiş ise de yapılan bu değişikliğin teknik anlamda bir nefret suçu düzenlemesi olmadığı ifade edilebilir.

Evrensel, genel geçer bir tanımdan mahrum olan nefret söylemi, tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de en tartışmalı alanlardan biridir. Nefret söylemi, "Bir kişinin veya grubun din, dil, etnik kimlik, engellilik, yaş, cinsiyet, cinsel yönelimini hedef alan; önyargıya dayalı, olumsuz ve saldırgan ifadeler" olarak ifade edilebilir. Nefret söylemi türleri; inanç ve mezhep temelli nefret söylemi, ırk temelli nefret söylemi, cinsiyet temelli nefret söylemi, siyasal nefret söylemi, engellilere ve çeşitli hastalıklara yönelik nefret söylemi, yabancılara ve göçmenlere yönelik nefret söylemi gibi sıralanabilir.

Ötekileştiren, düşmanlaştıran, toplumsal barışımız önünde ciddi bir tehdit olarak duran nefret söylemi, Türk hukuk sisteminin yabancı olduğu bir kavramdır. Nitekim ulusal düzeydeki adli istatistiklerde, nefret söylemi başlığı altında değerlendirilen suçlara rastlamak mümkün değildir. Hangi eylem, tutum ve davranışların nefret söylemi kapsamına alınıp alınmayacağı konusundaki kararsızlıkların bir an önce giderilmesi elzemdir. Türk hukuk terminolojisinde henüz yerini almayan nefret söyleminin temelinde ayrımcılık vardır, öteki olarak görmek vardır, önyargı vardır, kalıp yargılar vardır, hedef gösterme vardır, aşağılama vardır.

Türkiye'nin taraf olduğu Her Türlü Irk Ayrımcılığının Ortadan Kaldırılmasına İlişkin Uluslararası Sözleşme'de, ırkçı üstünlüğe ya da nefrete dayalı tüm fikirlerin yayılmasının suç olduğu vurgulamaktadır. Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nun kararıyla kabul edilen, nefret söylemine doğrudan atıfta bulunan ilk sözleşme özelliğini taşıyan söz konusu Sözleşme'nin ilgili maddeleri, aynı zamanda imzacı devletlere bu tip ifadeleri iç hukukta suç olarak düzenleme görevini yüklemektedir.

Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi “Ayrımcılık Yasası” başlığını taşıyan 14. maddesi: “Bu Sözleşmede tanınan hak ve özgürlüklerden yararlanma, cinsiyet, ırk, renk, dil, din, siyasal veya diğer kanaatler, ulusal veya sosyal köken, ulusal bir azınlığa mensupluk, servet, doğum veya herhangi başka bir durum bakımından hiçbir ayrımcılık yapılmadan sağlanır.” şeklinde düzenlenmiştir. TCK’nın “Nefret ve ayrımcılık” başlıklı 122. maddesi ise daha dar bir düzenlemedir. İşbu durum ise hem suç tipinin tanımını daraltarak kişiler üzerindeki caydırıcılığı azaltmakta hem de toplumsal ayrışmaların giderildiği, nefret söylemleri ve nefret suçlarının en aza indirildiği, hatta bu tür durumların hiç yaşanmadığı bir toplum olabilmek adına yetersiz kalmaktadır.

Nefret söylemleri; objektif olmayan, kışkırtıcı söylemler, zararlı fakat Ceza Hukuku bakımından önem teşkil etmeyen söylemler, Ceza Hukuku bakımından önem teşkil eden (suç sayılan) söylemler şeklinde sınıflandırılabilir. İşbu hususta nefret saikiyle işlenecek suçun şu iki unsuru taşıması gerekir; TCK’da düzenlenmiş olan bir suçu işlemesi, işlenen bu suçun ise mağdurun belirli bir gruba aidiyetinden kaynaklanan nefret duygusuyla ya da önyargıyla ile işlenmiş olması gerekir. Nefret saiki; ırk, milliyet, etnik köken, dil, renk, cinsiyet, cinsel yönelim, yaş, engellilik ve benzeri sebeplerle duyulan ön yargıdan kaynaklanan bir unsur olarak tanımlanabilir.

Bu kanun teklifimiz ile de TCK kapsamında suç olarak sayılmış fiillerin nefret saikiyle işlenmesi halinin nitelikli hal kabul edilmesi sağlanarak cezalandırmanın artırılarak kişilerin başka bir suç işleme oranlarının azaltılması amaçlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1 – Madde ile “nefret saiki” ibaresinin tanımı eklenmiştir.

Ceza hukukunda benimsenen husus suçun hangi saikle işlendiğine yöneliktir. Nefret suçunu diğer suçlardan ayıran en önemli özellik suçun, önyargılı bir tutumla işlenmesidir. Fail, mağduru sahip olduğu yahut sahip olduğu sandığı, değiştirilemez ve vazgeçilemez özelliğinden dolayı kasıtlı olarak seçmektedir. Maddede sayılan özelliklere sahip olmasa da bu özelliklere sahip kişi ya da grupla bir biçimde bağlantılı kişi ya da gruplar hedef alınabilir ve suçun mağduru konumunda kalabilir.

MADDE 2 –Kasten öldürme suçu kişinin yaşam hakkını elinden alan, TCK kapsamında en ağır şekilde cezalandırılan suçlardan biridir. Ayrıca suç, nefret saiki ile işlendiğinde kendine özgü bir hal almaktadır. Bu nedenle işbu kanun maddesiyle failin nefret saikiyle bir kişinin ölümüne sebep olması halinde suçun nitelikli olarak işlendiği kabul edilerek daha ağır bir şekilde cezalandırılması amaçlanmıştır.

MADDE 3 – Bir kişinin nefret saikiyle bir başka kişiyi yaralanması, kasten yaralama suçunun niteliğini ağırlaştırmaktadır. Fail, nefret saikiyle hareket ettiğinde hem mağdura zarar vermekte hem de kamu düzeninin bozulmasına neden olmaktadır. Örneğin, kişi kendinden farklı bir dine mensup olduğu gerekçesiyle bir başkasını kasten yaraladığında; fail için mağdur, nefret edilen bir grubun temsilcisi halinde olduğu kabul edilmelidir. Failin asıl hedefi ise nefret edilen gurubun tamamıdır. Bu madde ile kasten yaralama suçunun bir kişi veya bir gruba karşı nefret duygularından dolayı işlenmesi hali nitelikli halde düzenlenerek yaşanacak hak kayıplarının önüne geçilmesi hedeflenmektedir.

MADDE 4 – İşkence, uluslararası hukukta insan hakları ihlali olarak görülmekte olup hiçbir şekilde kabul edilemez niteliktedir. Nefret saikiyle işkence suçu işlendiğinde, insanlık onuruna yönelik olan saldırı çok ciddi bir şekilde şiddetlenmekte ve özel bir kast ortaya çıkmaktadır. İşbu kanun maddesi ile de işkence suçunun nefret saikiyle işlenmesi durumunda hükmolunacak cezanın artırılması amaçlanmıştır.

MADDE 5- Eziyet suçunun cezalandırılmasındaki amaç insan onurunun, bedensel ve ruhsal sağlığının korunmasıdır. Eziyet suçu, bir kişiden bilgi almak, cezalandırmak amaçlarına yönelik işlenebilir. Ancak, kişi veya kişilere nefret saikiyle eziyet edilmesi, insanlık onuruna yönelik saldırıyı ciddi bir şekilde şiddetlendirmekte ve özel bir kast ortaya koymaktadır.

MADDE 6 – Bu maddeyle failin cinsel saldırı suçunun, mağdurun salt belli bir gruba mensup olduğu veya olduğu sanılması ve suçun o kişi veya gruba duyulan nefret duygusu ile işlenmesi halinde hükmolunacak cezanın artırılması hedeflenmektedir.

MADDE 7 – İşbu maddeyle, 5237 sayılı Kanunda suç olarak düzenlenen ve kabul edilemez nitelikte olan çocukların istismar edilmesi nefret saikiyle işlenmesi halinde hükmolunacak ceza artırılarak kişiler üzerindeki caydırıcılığın artması, çocukların daha özenle korunmasını sağlamak amaçlanmaktadır.

MADDE 8 – Maddede yapılan değişiklik ile cinsel taciz suçunun nefret saikiyle işlenmesi halinde cezanın ağırlaştırılması amaçlanmıştır.

MADDE 9 – Ülkemizde nefret saikiyle tehdit olaylarına sıkça rastlanmaktadır. Azınlıklar söz konusu olduğunda tehdit, saldırıdan önceki son işaret olarak işlev görmektedir. Yapılan değişiklik ile suç ve ceza dengesinin korunması bakımından kişilerin tehdit suçunu nefret saikiyle işlenmesi halinde daha ağır bir cezayla cezalandırılacaklarından caydırıcılığın artarak suç oranlarının azalması amaçlanmıştır.

MADDE 11 – TCK madde 115’te düzenlenen “inanç, düşünce ve kanaat hürriyetinin kullanılmasını engelleme” suçunun sırf nefret duyguları altında işlenmesi suçun basit halini aşan, basit halin ötesine geçen anlam ve öneme sahiptir. İşbu sebeple söz konusu suçun nefret saikiyle işlenmesi hali nitelikli hal kabul edilerek caydırıcılığın artması hedeflenmiş, kişilerin inanç, düşünce ve kanaat hürriyetini daha rahat bir şekilde kullanması sağlanarak toplum huzurunun artmasını amaçlanmıştır.

MADDE 12 – Konut dokunulmazlığının ihlali suçunun nefret saikiyle işlenmesi bu suçun nitelikli hali olarak kabul edilmesi amaçlanmıştır.

MADDE 13- Kişilerin üzerinin veya eşyasının aranması insan haysiyetine bir tecavüz teşkil ettiği gibi kişi dokunulmazlığının bir devamı olan özel hayatın gizliliğine karşı da bir saldırı oluşturur. İşbu madde ile haksız arama suçunun nefret duyguları ile gerçekleştirilmesi halinde verilecek cezanın artırılması amaçlanmıştır.

MADDE 14- 5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu madde 122’de düzenlenmiş olan “Nefret ve Ayrımcılık” suçunun dar kapsamlı hali Anayasamızın 90/5 maddesinin gereğinin yerine getirilmesi amacıyla, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin 14. maddesine paralel olarak daha geniş kapsamlı bir düzenleme ile değiştirilmiştir.

MADDE 15- Hakaret suçunun cezalandırılmasında korunan hukuki değer, kişilerin şeref, haysiyet ve namusu, toplum içindeki itibarı, başkaları nezdindeki saygınlığıdır. Kişilerin bir kişi ya da kişilere karşı duyduğu nefret ile hakaret suçunu işleme ihtimali oldukça yüksektir. Hakaret suçunun nefret saiki ile işlenmesi halinde daha ağır cezaya hükmedilmesi sağlanarak suçun işlenme oranının düşürülmesi amaçlanmıştır.

MADDE 16 – Yağma suçu açısından tehdidin, kişiyi, kendisinin veya yakının hayatına, vücut veya cinsel dokunulmazlığına yönelik bir saldırı gerçekleştireceğinden ya da mal varlığı itibarıyla büyük bir zarara uğratacağından bahisle yapılması gerekmektedir. Kişilerdeki karşı tarafı büyük zarara uğratma düşüncesi nefret duyguları ile yapılması halinde daha ağır bir hal almaktadır. Dolayısıyla yağma suçunun nefret saikiyle işlenmesi hali nitelikli hal olarak değerlendirilmelidir.

MADDE 17- Söz konusu madde ile başkasının mülkiyetinde bulunan menkul veya gayrimenkul mallara karşı kişinin nefret duygularıyla zarar vermesi halinin, suçun basit halinden daha ağır bir sonuç doğuracağı açıktır. Dolayısıyla mala zarar verme suçunun nefret saikiyle işlenmesi hali nitelikli hal olarak kabul edilerek, kişilerin maddi zarara uğramalarının yanı sıra psikolojik olarak da zarar görmelerinin önüne geçilmesi hedeflenmektedir.

MADDE 18- TCK'nın 153. maddesinde ibadethanelere, bunların eklentilerine, buralardaki eşyaya, mezarlara, bunların üzerindeki yapılara, mezarlıklardaki tesislere, mezarlıkların korunmasına yönelik olarak yapılan yapılara zarar verme fiilleri bağımsız bir suç olarak tanımlanmıştır. Ne yazık ki bu suçun işlenme ihtimali kişilerin nefret duygularıyla hareket etmeleri ile oldukça ilgilidir. Dolayısıyla söz konusu suçun nefret saiki güdülerek işlenmesi hali ile işlenmesi durumunda verilecek cezanın artırılarak toplumda infial etkisi yaratacak olayların önüne geçilmesi hedeflenmektedir.

MADDE 19- Genel güvenliği kasten tehlikeye sokan fiiller, TCK'da suç olarak tanımlanmıştır. Suçun oluşmasının unsuru olan fiillere kişilerin nefret duygularının sebep olması halinde ise daha ağır sonuçların meydana geleceği oldukça açıktır. Zira kişi yalnızca nefret duygusu ile genel güvenliği tehlikeye sokabilir. Bundan dolayıdır ki nefret duygusu ile suçun işlenme halinin daha ağır bir ceza ile müeyyelendirilmesi gerekmektedir.

MADDE 20- Kısa sürede vücuda alınan radyasyon, hayati öneme sahip organların ve dokuların zarar görmesine ve hatta kişilerin ölümüne sebep olabilmektedir. Ayrıca eşyalar ve malzemelere de zararı bulunan radyasyonun kasıtlı olarak insanlar marifetiyle yayılması TCK'da suç olarak tanımlanmıştır. Bu suçun bir kişinin bir başka kişi veya kişilere karşı hissettiği nefret duygusu ile işlemesi oldukça muhtemeldir. Dolayısıyla nefret saiki güdülerek söz konusu suçun işlenmesi halinde verilecek ceza artırılarak caydırıcılığın artması amaçlanmaktadır.

MADDE 21- Kişilerin atom enerjisi ile patlamaya sebebiyet vermesi halinde meydana gelen sonuçlar oldukça tehlikelidir. Atom enerjisinin serbest bırakılması ile kişilerin malvarlığına, sağlığına, hayatına zarar verilmesi suçtur. Böylesine ağır sonuçlara sebep olan suçun kişilerin başkasına karşı hissettiği nefret duygusu ile işlenmesi hususu kabul edilemez nitelikte, ötekileştirmenin neden olduğu ağır bir sonuçtur. Dolayısıyla işbu madde ile atom enerjisi ile patlamaya sebebiyet verme suçunun nefret saikiyle işlenmesi halinde verilecek cezanın artırılması hedeflenmektedir.

MADDE 22- Besin ve maddelere zehir katılması ya da gıdaların çeşitli suretle mikroplandırılması ile kişilerin sağlığını ve hayatını tehlikeye atanlar hukukumuzda cezai yaptırımla karşı karşıya kalmaktadır. Söz konusu suç fail tarafından nefret saiki ile hareket ederek yiyecek ve içeceklerle zehir katmak veya onları mikroplandırmak suretiyle belirli bir kişi veya grubun zarar görmesine neden olması masum insanların zarar görmesine neden olacaktır. İşbu sebepten dolayı "zehirli madde katma" suçu nefret duyguları altında işlendiği taktirde daha ağır bir cezaya sebep olarak olası sonuçların engellenmesi için oldukça önem arz etmektedir.

MADDE 23- Bireyler arasındaki ilişkilerde hukukun egemen olması, kamu barışının sağlandığı toplumlarda mevcuttur. Kamu barışını bozacak şekilde halkın endişe duyması, korkması ve kişilerde panik hissine sebep olacak şekilde tehdit edilmesi iç hukukumuzda suç olarak düzenlenmiştir. Bu suçun kişilerin başka bir kişi veya gruba karşı duyduğu nefret ile işlenme olasılığı ise oldukça yüksektir. Bahsedilen durum kamu barışını bozmakta, kişileri ötekileştirmekte, toplum düzenini bozmaktadır. Dolayısıyla bu suçun nefret duyguları ile işlenmesi halinde cezanın ağırlaştırılması gerekmektedir.

MADDE 24 – Halkı kin ve düşmanlığa tahrik veya aşağılama suçunda kamu barışının sağlanması ve korunması amaçlanmaktadır. Söz konusu suçun işlenmesinde kişilerin belli bir kişi ya da gruba karşı duydukları nefret ile farklı özelliklere sahip bir kesime karşı suçun işlenmesi halinde verilecek cezanın artırılması hedeflenmektedir.

MADDE 25- Yürürlük maddesidir.

MADDE 26- Yürütme maddesidir.

5237 SAYILI TÜRK CEZA KANUNU'NDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanununun 6'ncı maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir:

“k) Nefret saiki deyiminden; dil, ırk, milliyet, renk, cinsiyet, engellilik, siyasi düşünce, felsefi inanç, din veya mezhep farklılığı, ulusal, sosyal veya etnik köken, ulusal bir azınlığa mensupluk, cinsel yönelim, cinsel kimlik, engellilik, servetinden kaynaklanan nedenlerle bu kanunda belirtilen suçlardan birine hedef olması”

MADDE 2- 5237 sayılı Kanunun 82'nci maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir:

“l) Nefret saikiyle,”

MADDE 3- 5237 sayılı Kanunun 86'ncı maddesinin üçüncü fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir:

“f) Nefret saikiyle,”

MADDE 4- 5237 sayılı Kanunun 94'üncü maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir:

“c) Nefret saikiyle,”

MADDE 5- 5237 sayılı Kanunun 96'ncı maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir:

“c) Nefret saikiyle,”

MADDE 6- 5237 sayılı Kanunun 102'nci maddesinin üçüncü fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir:

“f) Nefret saikiyle,”

MADDE 7- 5237 sayılı Kanunun 103'üncü maddesinin üçüncü fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir:

“f) Nefret saikiyle,”

MADDE 8- 5237 sayılı Kanunun 105'inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir:

“(3) İşbu maddede sayılan hallerin nefret saikiyle hareket edilerek işlenmesi halinde birinci fıkralarda belirtilen cezalar yarı oranında artırılır.”

MADDE 9- 5237 sayılı Kanunun 106'ncı maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir:

“e) Nefret saikiyle,”

MADDE 11- 5237 sayılı Kanunun 115'inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir:

“(4) Dini inancın gereğini yerine getiren veya dini ibadet veya ayinleri engellenen grup nefret saikiyle belirlenmişse, birinci fıkra da belirtilen ceza miktarı yarı oranında artırılır.”

MADDE 12- 5237 sayılı Kanunun 116'ncı maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“(4) Fiilin, cebir veya tehdit kullanılmak suretiyle veya nefret saikiyle hedef alınan bir kişiye karşı ya da gece vakti işlenmesi halinde, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezasına hükmolunur.”

MADDE 13- 5237 sayılı Kanunun 120'nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir:

“Hukuka aykırı olarak üzeri aranan kişi nefret saikiyle hedef alınmış ise suça verilen ceza yarı oranında artırılır.”

MADDE 14 - 5237 sayılı Kanunun 122'nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

“(1) Dil, ırk, milliyet, renk, cinsiyet, engellilik, siyasi düşünce, felsefi inanç, din veya mezhep farklılığı, ulusal, sosyal veya etnik köken, ulusal bir azınlığa mensupluk, cinsel yönelim, cinsel kimlik, engellilik veya maddi gücündeki farklılıktan kaynaklanan nefret nedeniyle;

- a) Bir kişiye kamuya arz edilmiş olan bir taşınır veya taşınmaz malın satılmasını, devrini veya kiraya verilmesini,*
 - b) Bir kişinin kamuya arz edilmiş belli bir hizmetten yararlanmasını,*
 - c) Bir kişinin işe alınmasını,*
 - d) Bir kişinin olağan bir ekonomik etkinlikte bulunmasını,*
- engelleyen kimse, bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır.”*

MADDE 15 – 5237 sayılı Kanunun 125'inci maddesinin üçüncü fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir:

“d) Nefret saikiyle,”

MADDE 16 -5237 sayılı Kanunun 149'uncu maddesinin birinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir:

“ı) Nefret saikiyle,”

MADDE 17- 5237 sayılı Kanunun 152'nci maddesinin ikinci fıkrasına aşağıdaki bent eklenmiştir:

“d) nefret saikiyle hedef alınan kişi veya kişilerin menkul veya gayrimenkul mallarına karşı,”

MADDE 18- 5237 sayılı Kanunun 153'üncü maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan "tahkir maksadıyla" ibaresinden sonra gelmek üzere "*veya nefret saikiyle*" ibaresi eklenmiştir.

MADDE 19- 5237 sayılı Kanunun 170'inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"(3) Suçun nefret saikiyle işlenmesi halinde ceza yarı oranında artırılır."

MADDE 20- 5237 sayılı Kanunun 172'nci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"(5) Suçun nefret saikiyle işlenmesi halinde cezalar yarı oranında artırılır."

MADDE 21- 5237 sayılı Kanunun 173'üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"(3) Suçun nefret saikiyle işlenmesi halinde ceza yarı oranında artırılır."

MADDE 22- 5237 sayılı Kanunun 185'inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"(3) Suçun nefret saikiyle işlenmesi halinde ceza yarı oranında artırılır."

MADDE 23- 5237 sayılı Kanunun 213'üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir:

"(3) Suçun nefret saikiyle hedef alınan belli bir gruba karşı işlenmesi halinde ceza yarı oranında artırılır."

MADDE 24- 5237 sayılı Kanunun 216'ıncı maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"(4) Suçun nefret saikiyle hedef alınan belli bir gruba karşı işlenmesi halinde ceza yarı oranında artırılır."

MADDE 25- Bu Kanun yayımlandığı tarihte yürürlüğe girer.

MADDE 26- Bu Kanun hükümlerini Cumhurbaşkanı yürütür.

